

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1168/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

### végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.045/2025/2. számú végzésével, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontjával, 57. § (2) bekezdésével, 58. § egészével, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontjával, továbbá a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI.3.) NM rendelet 5–9. §-aival szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

### Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó (felperes) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.V.37.045/2025/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 49.K.701.838/2024/9. számú ítélete, valamint Budapest Fővárosi Kormányhivatal X. Kerületi Hivatala (alperes) BP-10/NEO/00471-4/2024. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítványozó továbbá – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – kérte, hogy az Alkotmánybíróság az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a és 142. § (2) bekezdés aa) pontja, a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet – a továbbiakban: NM rendelet – 5-9. §-ai „Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le arra tekintettel, hogy hogy a kötelező oltások rendszere sérti az állampolgároknak, köztük különösen panaszosnak az Alaptörvény II. cikke szerinti élethez fűződő jogát, és senki sem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.” Kérte az Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az Eütv. e rendelkezései nincsenek összhangban az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az Abtv. 41. §. (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg. Az alkotmányjogi

panasz a miniszteri rendeleti szabályok megsemmisítését nem kérte az Alkotmánybíróságtól.)

- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint Budapest Fővárosi Kormányhivatal X. Kerületi Hivatala, az alapügy alperese, 2023. október 31. napján kelt BP-10/NEO/3579-5/2023. számú határozatával kötelezte a felperes édesapját, mint végrehajtásért felelős (kötelezett) személyt, hogy a felperes életkorhoz kötött, kötelezően előírt, esedékessé vált egyes védőoltásokkal oltassa be, erre határidőt biztosított.
- [4] Az indítványozó (a kiskorú gyermek, felperes) 2024. január 26-án kötelező oltás alóli mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél, melyben jelezte, hogy a kérelmével kapcsolatban szakvélemény beszerzése folyamatban van, kérte az eljárás felfüggesztését.
- [5] Az alperes a kérelem alapján mentesítési eljárást indított, valamint az oltáselmaradás ügyében indított eljárását hivatalból felfüggesztette a védőoltás alóli mentesítési eljárásban hozott, rendes jogorvoslattal meg nem támadható döntése meghozataláig. Mivel a felperes mentesítési kérelméhez nem került csatolásra a védőoltás alóli felmentés alapjául szolgáló, a mentesítés indoklását alátámasztó kezelőorvosi szakvélemény, az alperes a BP 10/NEO/00471-2/2024. számú végzésével hiánypótlás keretében felszólította a jogi képviselő útján a felperest, hogy a végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül csatolja a kezelőorvos által adott szakvéleményt, mely tanúsítja, hogy a védőoltásban részesítése az egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás az egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és ezen körülmények változása belátható időn belül nem várható. Kérte továbbá, hogy a felperes oltással kapcsolatos, rendelkezésére álló egészségügyi dokumentációját küldje meg. E hiánypótlási felhívásra a felperes jogi képviselője megismételte, hogy a szakvélemény beszerzése folyamatban van, s a háziorvossal szemben a szakvélemény nyújtása érdekében polgári pert kezdeményeztek, melyre tekintettel változatlanul a mentesítési eljárás felfüggesztését kérte. A fenti előzményeket követően az alperes a 2024. március 25. napján kelt, BP-10/NEO/00471-4/2024. számú végzésével a felperes eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította, egyben a hatósági eljárást megszüntette, az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel a felperes a hiánypótlásra előírt 30 napos határidőn belül felhívás ellenére nem csatolta a felszólító végzésben nevesített kezelőorvosi szakvéleményt, amelynek hiányában a mentesítés egészségügyi indoklása érdemben nem vizsgálható, így a kérelem sem bírálható el.
- [6] Ezt követően a szülei által képviselt felperes bírósághoz fordult, e határozat – vagyis a kötelező védőoltás alóli mentesítéssel kapcsolatos ügyben hozott BP-10/NEO/00471-4/2024. számú végzés – ellen. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 49.K.701.838/2024/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletében egyebek között hivatkozott az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjára, mely

szerint a hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja {Indokolás [33]}.

- [7] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.V.37.045/2025/2. számú végzésével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira és b) pontjára alapított felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával megtagadta.
- [8] Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszban az összes, az ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állította, az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján.
- [9] Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el
- [10] Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozik az indítványozó a támadott döntésekkel, illetve jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.
- [11] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó állította: a bíróság döntéséből az következik, hogy „[a] bíróság szerint az kötelező oltással az egyeztethető össze, hogy mindenféle vizsgálat nélkül, szakértői vélemény nélkül oltásra kötelezzenek valakit, nem számít, ha abba belehal, vagy attól megrokkban, vagy súlyos egészségromlást szenved el. Az alperesnek nincs semmiféle kötelezettsége az emberi élet védelme érdekében, mindenféle vizsgálat nélkül emberi élet kioltására alkalmas egészségügyi beavatkozást rendelhet el.” A panasz – az Alaptörvény számos rendelkezését felhívva, alkotmánybírósági határozatokat, nemzetközi egyezményeket, külföldi legfelső bírósági döntést idézve – érvelést tartalmaz arról, hogy az oltásra kötelezés – és általánosságban a kötelező oltások rendszere – miért alaptörvény-ellenes.
- [12] A panasz állítja, hogy „[a] Törvényszék a panaszos keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.”
- [13] Az indítványozó a fentiekén túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte az Alaptörvény II. cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítványozó szerint „potenciálisan halál előidézésére alkalmas beavatkozásra senki nem kötelezhető, nincs az a társadalmi érdek, amivel az emberi élethez való jog korlátozható, mert az sérti az emberi élethez való jogot.”

- [14] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [15] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A kiskorú indítványozó a sérelmezett jogerős végzéssel zárult ügyben felperes volt, az alapügyben a felperes a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [16] 2.2. Az indítványozó panaszában a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Fővárosi Törvényszék ítéletét is támadta.
- [17] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [18] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Fővárosi

Törvényszék ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).

- [19] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozták. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [20] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt.
- [21] 2.4. Az indítványozó zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozott, de állította az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot (lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]), így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [22] 2.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában utalt az Oviedói Egyezmény, az Emberi Jogok Európai Egyezménye, valamint a Gyermekek jogairól szóló New York-i Egyezmény egyes rendelkezéseire is, jóllehet a beadvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt; ilyen indítványt a természetes személy indítványozó nem is terjeszthetne elő [lásd: Abtv. 32. § (2) bekezdés].
- [23] 2.6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [24] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya (lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]) az ügy érdemi elbírálásának akadály” (lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]). Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági

összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.

- [25] Az indítványozó mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind a 27. § (1) bekezdése szerinti panaszában valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozót [a felperes édesapját, mint végrehajtásért felelős (kötelezett) személyt] oltásra kötelező hatósági döntés kritikáját fogalmazta meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [26] Mindazonáltal a Fővárosi Törvényszék ítéletével nem az oltási kötelezettség megállapításának törvényessége tárgyában döntött, hanem – az általános hatáskörű bíróság indokolása szerint – a bíróságnak „kizárólag az alperes oltás alóli mentesítés tárgyában indult eljárás megszüntetéséről rendelkező végzésének jogszerűségéről kellett döntenie.” {Lásd: az ítélet [20] indokolási pontját.} A Kúria végzése pedig az alapvetően eljárási kérdést érintően született jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról döntött. Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a törvényszéknek az alapvetően eljárási kérdés tárgyában hozott, indokolt ítélete, illetve a kúriai végzés miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét. Az indítvány nem tartalmaz érvelést arról sem, hogy az a szabály, amely a hiánypótlási felhívás kibocsátását megalapozta, miről szól, továbbá az miért, milyen okból lenne alaptörvény-ellenes.
- [27] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozó kérte több, Eütv.-beli rendelkezés, valamint az NM rendelet egyes rendelkezései Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. Indítványa azonban nem tartalmazott határozott kérelmet az NM rendelet általa felhívott rendelkezései megsemmisítésére vonatkozóan, továbbá nem is fejtette ki, hogy az Eütv. és az NM rendelet egyes, konkrét rendelkezéseit miért véli az Alaptörvénybe ütközőnek. Az indítványban nem szerepel, hogy melyek ezek közül a rendelkezések közül azok a rendelkezések, amelyeket a bíróság a konkrét esetben alkalmazott. Az indítványozó nem fejtette ki azt sem, hogy szerinte az Eütv. felhívott rendelkezései miért okozzák a megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt 42. § (1) bekezdés c) pontját, 57. § (2) bekezdését, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontját, illetve az NM rendelet támadott rendelkezéseit az alapügyben eljáró bíróságok nem is alkalmazták döntésükben. A törvényszék az indítványozó által támadott rendelkezések közül az Eütv. 58. §-ának azokat a rendelkezéseit alkalmazta, amelyek a védőoltás alóli mentesítést lehetővé teszik, de még ezek kapcsán sem fejtette ki az indítványozó, hogy e szabályok miért okozzák az indítványban felsorolt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Mindezek

alapján megállapítható, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek (lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]).

- [28] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozó nem fejtette ki, hogy a megjelölt, Alaptörvényben biztosított jogokat a támadott bírói döntések, illetve jogszabályi rendelkezések miért sértik. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozó nem hivatkozott olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezésekre való hivatkozással az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztotta alá a Kúria végzésének, a Fővárosi Törvényszék ítéletének, valamint az Eütv. és az NM rendelet támadott rendelkezései Alaptörvénybe ütközését. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [29] A fentiek szerint az Alkotmánybíróság az indítvány hiányosságai folytán azt – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint –visszautasította.

Budapest, 2025. július 8.

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Márki Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
alkotmánybíró